

Gábris Sándor frontja vezet a frontbrigádok versenyében

A frontbrigádok versenyében a Ferenc-bányaiak ragadták magukhoz az elsőséget. A 70-es front, második harmada Gábris Sándor frontmester vezetésével 125,8 százalékkal áll az élen. A második helyen ugyanennek a frontnak harmadik harmada van 121 százalékkal, Hoffer András frontmesterrel az élen. A harmadik az Ernő-bányai 500-as front Paxián harmada 112,5 százalékkal, 221 csillét adott terven felül ebben a hónapban. A 21 frontbrigád közül 8 brigád teljesíti a tervét, 13 még mindig 100 százalék alatt van. Különösen súlyos a helyzet Ernő-bányán, ahol egy, és a Beszáló-aknán, ahol egy brigád sem éri el a 100 százalékot. Azt tapasztaltuk, hogy a frontbrigádok nincsenek megfelelő anyaggal, üres csillével ellátva, és a lemaradás nem csupán csak rajtuk múlik. Érezzenek több felelősséget a frontbrigádok tervteljesítéséért, a műszaki vezetők, mert csak velük érhetik el a 100 százalékot, csak így tudják teljesíteni azt a vállalást, amit a felszabadulási műszakokra tettek.

Látogatás a képzőművészeti körben

Sokan nem tudják olvasóink közül, hogy a Szabadság Kultúrotthonban képzőművészeti kör működik. Fiataljaink gyakorolják magukat itt rajzban, festészetben.

Amikor belépünk a terembe, már javában folyik a munka. Nagy csend van. A falakon mindenféle tájkép, csendélet, népitáncos portré, befejezett és félig elkészített festmények, szénrajzok sokasága fejezi, hogy műteremben vagyunk. Középen egy asztalon geometriai idomok, férfi és női anatómiák. A tanulók elsősorban a rajzolás alapját, a perspektivikus ábrázolást ismerik meg. A vezető Möröcz Miklós festőművész ismeri tanítványai tehetségét, gondoskodik arról, hogy mindenki fejlettségének megfelelő feladatot kapjon.

Kovács Feri, a VII. általánosban jár, a kollektíva legfiatalabb tagja, még a távlati ábrázolást gyakorolja. Léner Laci ugyancsak fiatal, de a „szakmában” már öregnek számít, amit bizonyít, hogy a napokban Budapesten a művészeti gimnázium felvételi vizsgáján is megállta a helyét.

Tatár Antal jóslókerült női portréja hívja magára a figyelmet. Festője most is szorgalmasan gyakorol. Zavarjuk ugyan, mégis megkérdezzük Tatár elvtársat, hogyan is barátkozott meg a festészettel? „Már gyermekkoromban is rajzolgattam, de szebb eredményeimet, a képzőművészeti körnek köszönhetem. Ez mutatta meg a helyes utat.” Próbaképpen megkérdezzük. Milyen helyes utat gondolt? — határozottan adja meg a választ. — „A valóság ábrázolásának, a szocialista, realista festészetnek az útját.”

Nyílik az ajtó, egy igazi élő modell lép be. A kis népitáncos Jutka, ahogy őt mindenki ismeri, már el is foglalja a helyét és a képzőművészeti kör hallgatói szorgalmasan, figyelemmel festik az új témát.

A képzőművészeti körben jó munkát végeznek a fiatalok, ezt a megnövekedett létszám is mutatja. Az a'akuláskor három lelkes növendéke volt a körnek, ma már 15-20 látogatója van a képzőművészeti kör foglalkozási napjainak. Sok tehetséges fiatal fejlődik tanulni, kellemesen tölti el szabadidejét.

Sakk

Bajnoki mérkőzésen a Bányász Sportkör sakkcsapata f. hó 15-én főlegyenesen 5:1 arányú győzelmet aratott az otthonában játszó jóképességű „Várpalotai Erőmű” sakkcsapata felett.

Eredmények: Kutnyászi—Gájer 0:1, Vörös—Molnár 1:0, Csabó—Simon 0:1, Kiss—Csaba 0:1, Szabad—Kolosvári 0:1, Madarász—Márkin 0:1.

A mérkőzés baráti körben folyt le. A legközelebbi bajnoki mérkőzés, az Inotai Szikra csapatával lesz.

Simon László

Az erőmű vezetésének segítségét kérjük

Kedves Supka elvtárs! Ezelőtt pár hónappal már egyszer kértük Supka elvtársat, hogy edzésünk és mérkőzésünk alatt, ami egy héten háromszor két órát, illetőleg minden két héten vasárnap két órát vesz igénybe, állítsa le a hamu kiürítését a sporttelep mellett. A felhevült, sportolástól kimerült szerveze-

tünkre káros a gázshamu belélegzése.

Supka elvtárs segítségével a hamu ürítés idejének szabályozása, egészséges, sportolási lehetőséget biztosítana részünkre.

A Várpalotai Bányász labdarugói nevében

Borbély János.

A vándortanulók kérése a zenekarhoz

Azzal a kéréssel fordulunk a szerkesztőségnek keresztül a bányász fúvószenekarhoz, hogy a 400 főnyi létszámmal rendelkező vándortanulók ünnepi kivonulásakor a szovjetemlékmű és az MTH épület közötti térségen játszanak nekünk két-három indulót. Ez ránk, fiatalokra ösztönzően hatna, még a

másnap reggelben is megmutatkozna a hatása.

Közéledik hazánk felszabadulásának 10. évfordulója, április 4-e, jön a május 1-i ünnep és mi büszkén szeretnénk egymásnak mondani, hogy az iskolánk előtt pattogó indulók nekünk szóltak. Az MTH öszsz növendéke nevében:

Németh Lajos.

A levélíró a szerkesztőségnek és a zenekarnak előre köszönetét fejezi ki a kérés teljesítéséért. Ez még korai, de javasoljuk a bányászzenekar vezetőségnek, teljesítsék a vándortanulók kérését, ünnepi alkalmakkor adjanak a vándortanulók előtt tiszteletet.

SPORT

Várpalotai Bányász—Budapesti Gyárépítők 1:0 (0:0)

RENDKIVUL sportszerető, fegyelmzett nézősereg előtt játszotta le a várpalotai csapat az első budapesti mérkőzését. Mintegy 1200 néző előtt a palotai csapat Vajda—Kazári, Zsótér, Boros—Di Giovanni, Szabad—Hornyacsék, Kovács, Füzér, Borbély, Flamm felállításban futott ki a pályára.

A nagyirami mérkőzés palotai támadásal kezdődik, már a 3. percben Kovács nagy lövését kell védeni a hazai csapat kapusának. Feltűnik, Flamm milyen ötletes cselekkel rázza le magáról a háttérjét. A csatársor ötletesen, szellemesen játszik, az első 20 percben a pesti csapat át sem jött a félvonalon. Később kezd kibontakozni a hazai csapat is, de védelmünk biztosan veri vissza a támadásokat, Zsótér és Szabad lömi labdával a csatárokat. A 35. percben Borbély elfűt, egvedül áll a kapussal szemben, de fölévői a labdát.

A második félidőben tovább folyik a harc. Látszik, az a csapat győz, amelyik az első gólt megszerzi. A 20. percben Borbély átadását Füzér a kifutó kapuson át emeli, 1:0. A górra heves támadásokkal válaszol a hazai csapat, azonban védelmünk áttörhetetlen. Flamm is hátrahúzódként segíteni. A mérkőzés befejezése előtt a Borbélyt megütő hazai játékost kiállítja a játékvezető. Egy pár percre rá véget is ér a mérkőzés.

BIRÁLAT: A hazai csapat lényegesen gyöngébben játszott, mint a palotaiak. Együttal az erőntéttel sem volt baj, a csapatban gyöngő pont nem is volt.

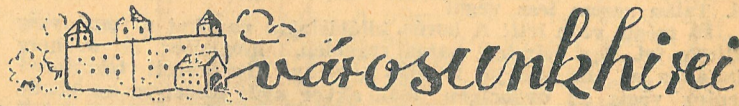
Vajda kiválóan látta el feladatát, biztosan állt a lábán, jól avatkozott be az ellenfél támadásaiba. A csapat és a mezőny legjobbját Zsótér volt, fejével, lábbal nagyszerűen rombot, segített a csatároknak, utána közvetlenül Szabad kövékezett, nagyszerűen játszott, mindenhol ott volt. Kazári és Boros hibátlanul játszottak, nagyszerűen o'dották meg feladataikat. Di Giovanni is sokat javult, a csatársortól szép és szellemes játékot láttunk, mind az öt csatárunk jól harcolt, ha szükség volt rá, mindenki hátrament segíteni, minden támadásuk veszélyes volt.

A felszabadulási ünnepségek műsora

Várpalota város 10. éves felszabadulásának tiszteletére rendezett ünnepségek a mai napon megkezdődnek.

18-án délután 5 órakor tartják a Szovjet Filmhét ünnepélyes megnyitását a Kultúrotthonban. A „Két úr szolgálja” című szovjet filmet mutatják be. 19-én budapesti művészek vendégszereplésével a „Leányvásár” című operettet mutatják be. 20-án délelőtt 9 órakor a Kultúrotthon Fotó és Képzőművészeti szakkörnek, valamint Nagy Gyula és Möröcz Miklós festőművészek kiállítását nyitják meg a DISZ-ben.

Március 20-án délelőtt 10 órakor ünnepeljük a város felszabadulását. Ünnepi nagygyűlés lesz a Kultúrotthonban, utána kultúr-műsor, a bánya fúvószenekara szovjet és magyar zenekari műveket ad elő. Délután két előadásban bemutatják a „Két úr szolgálja” című filmet, este 6 órától 8-ig a Kultúrotthonban zenés tornabemutató lesz, melyen fiú- és leányiskolai tornászok és a felnőtt tornászcsoporthoz is részt vesz. Az ünnepséget a DISZ-ben és a Kultúrotthonban este 12 óráig tartó táncmulatság zárja be.

A KULTÚROTTHON filmszínháza ma mutatja be Goldoni „Két úr szolgálja” című szovjet filmet. A kitűnő film vasárnapig megy. Hétfőtől kezdve „Es megfordul a szél” című izgalmas ausztráliai filmdrámát játsszák szerdán.

A SZÁLLÓK és a DISZ film-műsora. A Beszáló-aknán 24-én Petőfi-szállón, 25-én Kossuth-szállón 26. a DISZ-ben 27-én játszik a „Kegyetlen tenger” című angol filmet.

SZÉNMEGTAKARITÁSBAN elért jó eredményükért 4000 forint jutalmat kaptak a várpalotai erőmű dolgozói.

MÁRCIUS 20-AN délelőtt 10 órakor a sportolók virágot helyeznek el városunk felszabadításában elesett hős szovjet katonák sírjainál. Délután fél 4 órakor az ünnepélyes jegyében kerül sorra a Várpalotai Bányász—Sztilinvárosi Vasas NB. II. bajnoki labdarugó mérkőzés.

A VÁROSI TANÁCS a dolgozók javaslatai alapján április 30-ig elkészíteti a Rákosi-telep felé vezető műút mellett a Rákosi-telep területén gyümölcs és díszfákat ültetnek, és három darab kerti padot állítanak föl.

Szerkesztőség válaszol

POLGÁR KÁROLY elvtárs, a járandósági fa összeszedésére kér tanácsot szerkesztőségünkötől. Közzöljük Polgár elvtársal, hogy az üzemaknász engedélyével lent lehet maradni műszak után és így van idő járandósági fát összegyűjteni.

A VÁJÁRTANULÓ otthon hallgatóinak levelet ebben a számban közöljük. Itt egyben felelünk is, beszélünk a zenekar vezetőjével, semmi kifogása nincs a térszene ellen, örömmel játszanak, csak azt kéri a vándortanuló otthon vezetőitől, hogy jelezzék, mikor öhajlják ezt.

Egy hét történelem

Március 19. 1832. született Vámbéry Armin tudós utazó.
Március 20. 1828. született H. Ibsen norvég drámaíró.
Március 21. 1919. A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása.

Március 23. 1842. Meghalt Stendhal francia regényíró.
Március 24. 1919. A Forradalmi Kormányzótanács elhatározza, a magyar Vörös Hadsereg felállítását.

Két üzlet délutánja

Ahogy belépünk a Ruházati Boltba, egy pillanatra megtorpanunk, igyekszünk megszokni az élénk táruó képet, ami már az első látásra is szép és tetszelős. A polcok roskadásig megpakolva, mindenféle ruhák, kabátok, szövetek és keimek színpompás sokasága. A kiszolgálók serényen forgódnak, a pénztárnál hangosan kattog a számlógép, — érezni lehet az üzlet életét.

Gancz Mátyás elvtárs, az üzletvezető, végigkísér bennünket és közben magyaráz: — „Tudják, elvtársak, legfontosabb, hogy megfelelő mennyiségben tudjunk biztosítani a minőségi árut. A várpalotaiak már megszokták a szép és finom dolgokat. A keresetük, az életszínvonal emelkedése növelte igényeiket. A mi kötelességünk pedig, hogy eleget tegyünk az igényeknek.” — Félbeszakitom: — De vajon van-e mindentől elég, mert mintha az előbb úgy hallottuk volna, hogy már régóta várják a fehér női köpenyeket, amelyek érkezése azonban egyre késik. — Nem szó! csak a kezével mutat az egyik polcra, ahol valóban szépen sorba rakva köpenyek látha-

tók. — Jöjjenek a pincébe, ott van a raklár — és választ sem várva, megindul előtűnk. Ha valamikor bárkinek is kétsége támadna, hogy gyorsan elfogy az üzlet-ház készlete, csak a raklár nézze meg! A sokféle áru értékét bizony nehéz lenne hamarjában kiszámítani. Van itt minden, bőrdoboktól, torontali szőnyegtől kezdve, hatalmas tömegű babakelengyél. Meg is kérdezem. — Minek ennyi tartalék babakelengye? — Mosolyogva válaszolja: — A mi városunkban havonta 50-60 gyermek születik és szeretünk előre gondoskodni a fogadtatásukról.

Ahogy ismét feljövünk az üzletbe, megakad a szemünk egy csomó ruhákkal megrakott állványon. Mint a mező sokfajta, sokszínű virágai, úgy pompáznak a szebbnél-szebb női ruhák. — Vajon megérik-e az asszonyok a tavasz közeledéséi? — kérdezzük. — Szőlősi Veronika, a pénztárosnő adja meg a választ: „De még mennyire. Nemrég vettem egy asszony egyszerre két tavaszi ruhát is.” — Nem ma, hanem a jövőre, de vége-

zetül még annyit: Az üzlet-ház dolgozói felszabadulási versenyben vannak a város és a környék üzlet-házaival.

A sport, játék, textilboltban, amint a neve is mutatja, sok minden található. A sportosztályon egy elvtárs labdák között válogat. A hatalmas sárra gondolok, és meg is kérdezem: Már ilyen jódon gondoskodik a labdaról? — Ugy látszik, megért, mert nevetve válaszol: „Egy kicsit korai még, de nem baj, mert a tavaszig vízipólozzhatunk.” A kis Kövári Katica kedves hangja biztatja édesanyját, hogy játékokat vásároljon. De ki tudja a sok játék közül választani. A kis Katica is egyszerre szeretne mindent. A cipőosztályon nagy vita folyik, Gáspár Mihályné sehogysem talál szívserinti cipőt. „Gőz-zervarroti cipőt szeretnék! O'yan lapossarkút, sebb asszonynak megfelel, ami a magamfajta idősebb, de van itt egy szép fekete — mondja és már mutatja is Móra Jánosné, kiszolgáló. — Ez megfelelne — hangzik a vevő válasza, aztán mosolyogva még annyit tesz hozzá — legfeljebb a gojzert

majd megveszem legközelebb. — „Legközelebb” kapom el a szót, és erről a természetes legközelebről beszélgetünk most már. Milyen jó is ezt tudni Gáspár néniről, akinek a férje már 30 éve bányász, de akinek 21 évvel ezelőtt az esküvői cipőjére is alig telt. És erről beszélgetünk. Egy pillanatra elfelejtve mindent. Erről a biztos jelenről, amiből tudja az ember a bizonyos legközelebbet, a jövőt, az életét, és aminek mi a bányászfeleség, a kiszolgáló és az ujságíró is részesei vagyunk. Ennél szebb befejezése nem is lehetne a mai délutánunknak.